

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Frygt og bæven

Citation: Kierkegaard, Søren: "Frygt og bæven", i Kierkegaard, Søren: *Frygt og bæven*, udg. af Lars Petersen ; Merete Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 383. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard02val-shoot-idm140578673952608/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Frygt og bæven

- 277 *berede ham Veien*; snl. Mark. 1,2-3. – *den Flendigste af Alle*; jf. 1. Kor. 15,19. – *forøge mig den*. Luk. 17,5. – *mon Troen findes paa Jorden*; jf. Luk. 18,8.
- 278 *som man fra'ket har sagt*; i digtet »Die Heimkehr« i Heines *Buch der Lieder* (1827). – *Kongeloven*. Danmarks forfatning fra 1665 til 1849. – *jømtem*; hovmodigt, afvæsende.
- 279 *hvad tykkes Dig om Kristus*; jf. Matt. 22,42. – *doketisk eller rationalistisk*: Doketismen lærte, at Kristus ikke havde virkelig menneskelig natur, men iførte sig et skulegeme. Rationalismen benægter fuldstændig Kristi guddommelighed; Kristus er kun et menneske. – *Som Jøderne sagde om Kristus*: Matt. 9,34, 12,24. Netop dette betegnes i Matt. 12,31-32 som »Synd mod den Hellig-Aand».

»Ypperstepræsten ...«

- 285 *det at give saligere ...*: Ap. G. 20,35.
- 287 *Hvor skulde vi gaae hen ...*: jf. Joh. 6,68.
- 288 *haver Salt i Eder selv ...*: Mark. 9,50.
- 289 *kommer hid ... Alle I ...*: Matt. 11,28. – *Liken paa Marken ...*: Matt. 6,26-28. – *ikke det ... hævide sit Hoved*: Luk. 9,58. – *de stredes endog om ...*: snl. Mark. 10,37.
- 290 *Verdens Frelser*: Joh. 4,42. – *raab ei ... paa*: gør ikke kraftigt opmærksom på, klag ikke over.
- 292 *hvem den onde Aand jo førte ...*: Matt. 4,1 ff.
- 294 *M. T.*: min tilhører.
- 296 *A. T.*: andægtige tilhører. – *Evangeliet om Pharisaeren og Tolderen*: Luk. 18,9-14. – *stod for sig selv*: Luk. 18,11, oversættes nu: trådte frem.
- 297 *den øverste Plads ved Gjestebud*: Luk. 14,8-10.
- 300 *hvad Skriften siger om alle Toldere og Syndere*: Luk. 15,1.
- 302 *til Lykke og Velsignelse*: traditionel hilsen til én der har været til alters. – *håin Qvinde*: Luk. 10,38-42.
- 303 *at komme til Dig*; snl. Matt. 11,28. – *at blåse i Dig*; jf. Joh. 15,4. – *den fuld-komne Kjerlighed, der udjager Frygt*: 1. Joh. 4,18. – *Synderinden*: Luk. 7,37-50.
- 305 *Sorrigs-Huus ... Gjestebuds-Huus*: Præd. 7,2. – *skjultere Indelukke*: skriftestolen i de romersk-katolske kirker. – *i London*: Matt. 6,6.
- 307 *Menneskens Søn*: ældre bibeloversættelse (nu. Menneskesønnen).
- 309 *kommer hid alle I ...*: Matt. 11,28.